

There are no translations available.

M'emociono com la "chavita" que era el 1987, quan juntament amb les meves tres millors amigues, esdevinguérem reporteres de la revista Fem.

"Hem desenvolupat una lògica amorosa, -totes ens volem, totes som iguals- que no ens permet acceptar el conflicte, les diferències entre nosaltres, la disparitat entre les dones. Per demostrar aquest entreteixit resulta necessari acabar amb aquesta lògica amorosa i passar a una relació de necessitat. Les dones ens necessitem per afirmar el nostre sexe, per tenir força.

Assumint la lògica de la necessitat, reconeixem les nostres diferències i ens donem suport, força i autoritat. En altres paraules, si reconeixem que una altra dona té alguna cosa que nosaltres no tenim -major capacitat organitzativa, major desenvolupament intel·lectual, més habilitat per a certs treballs- llavors li donem la nostra confiança, la valoritzem i la investim de certa autoritat. Perquè en la seva força trobem la nostra força i ens valorem com a dones. La força d'una dona és la força de les dones! "

30 Anys. Trobada Feminista Llatinoamericana i del Carib 1987

Written by Elvira Hernández. Redacció SemMexico / La Independent
Thursday, 16 November 2017 01:20

Llegeixo i comparteixo el fragment d'un text meravellós titulat "De l'amor a la necessitat", presentat fa 30 anys a Taxco, Guerrero. Aquest document va sorgir del taller anomenat "Política feminista" i ens va marcar per sempre, va trencar mites, ens va sacsejar per comprendre el compromís adquirit quan et fas anomenar feminista. I m'emocio com la "chavita" que era el 1987 quan juntament amb les meves tres millors amigues esdevinguerem reporteres de la revista Fem per cobrir la quarta Trobada Feminista de Llatinoamericà i del Carib.

Evoco amb tanta facilitat aquesta època... El primer dia ens vam reunir al passeig de la Reforma per agafar els autobusos que ens portarien a la regió de La Plata. En el trajecte, vam

anar entrevistant a tantes dones que ens confirmaven la força del feminisme a Amèrica Llatina.

Aquí hi havia les brasileres i les seves "playeras" que reivindicaven a les bruixes. Les nicaragüenques i la seva guerrilla que els va permetre tenir consciència de la seva pròpia condició de dones. Les xilenes que evocaven els nusos de la saviesa feminista, obra de la seva mestra recentment morta en aquell temps, **Julieta Kirkwood**. I ben a prop meu, **Giaconda Belli** va llegir

un poema.

Graciela Ferro

i

Elena Urrutia

compartien la seva història feminista.

Olga Bustos

em va demanar ajudar a repartir fulletons que explicaven els estereotips femenins en els mitjans de comunicació.

Sara Lovera ens impactava: "Chavas, facin un butlletí amb aquestes dades: 1.500 feministes envaeixen Taxco". A la plenària de l'últim dia **Lucero González** va creure que les feministes som minoria, però totes les dones reunides a Taxco li van cridar a una sola veu: "Totes som feministes".

Martha Lamas

juntament amb altres dones inoblidables van redactar: "De l'amor a la necessitat", i ara que ho llegeixo em convenç més que mai. Les dones ens necessitem per donar-nos força, no sempre podem estimar-nos, ni ser iguals, ni coincidir en tot, però ens necessitem. De vegades crec que encara no aprenem aquesta lliçó. Cal rellegir-nos, autoanalitzar-nos, ho necessitem per avançar.